

Demokratia- ja julkisoikeusosasto

Itsehallinto ja yhdenvertaisuus

Neuvotteleva virkamies Jasmiina Jokinen

27.4.2026

Oikeusministeriön lausunto eduskunnan työelämä- ja tasa-arvovaliokunnalle: toimenpidealoitteet TPA 62/2025 vp ja TPA 27/2026 vp

Oikeusministeriössä on valmisteltu hallituksen esitys eduskunnalle yhdenvertaisuus- ja tasa-arvoelimiä koskevien direktiivien täytäntöönpanoa koskevaksi lainsäädännöksi (HE 45/2026 vp). Hallituksen esitys on lähetetty työelämä- ja tasa-arvovaliokuntaan mietinnön antamista varten.

Työelämä- ja tasa-arvovaliokunta on yhdistänyt hallituksen esityksen HE 45/2026 vp käsittelyyn toimenpidealoitteet yhdenvertaisuusvaltuutetun lakkauttamisesta TPA 62/2025 vp ja TPA 27/2026 vp. Valiokunta on pyytänyt oikeusministeriöltä lausuntoa yhdistettävistä toimenpidealoitteista. Oikeusministeriö toteaa lausuntonaan seuraavaa.

1 Yhdenvertaisuusvaltuutetun toiminta ja sen kustannukset

Yhdenvertaisuusvaltuutetun toimistossa työskentelee 32 henkilöä, mukaan lukien harjoittelijat. Toimiston toteutuneet nettomenot vuonna 2024 olivat 2,7 miljoonaa euroa ja arvio vuoden 2026 nettomenoista on samalla tasolla.

Yhteydenotot yhdenvertaisuusvaltuutetulle ovat lisääntyneet vuosittain. Vuonna 2024 valtuutetulle tuli runsaat 2 400 yhteydenottoa, kun esimerkiksi vuonna 2016 yhteydenottojen määrä oli runsaat 1 000 ja vuonna 2020 runsaat 1 500. Yhteydenotoista suurin osa, noin 75 prosenttia, koskee syrjintää.¹

¹ Erityisvaltuutettujen tehtävät ja niiden päällekkäisyydet: Työryhmän selvitys. Oikeusministeriön julkaisuja, Selvityksiä ja ohjeita 2025:22, s. 42. Tiedot vuoden 2026 nettomenojen arviosta oikeusministeriön ja yhdenvertaisuusvaltuutetun välisestä tulossopimuksesta vuodelle 2026.

Postiosoite
Postadress

Oikeusministeriö
PL 25
FI-00023 Valtioneuvosto
Finland

Käyntiosoite
Besöksadress

Meritullinkatu 10
00170 Helsinki
Finland

Puhelin
Telefon

0295 16001
Internat.
+358 295 16001

Faksi
Fax

09 160 67730
Internat.
+358 9 160 67730

S-posti, internet
E-post, internet

kirjaamo.om@gov.fi
www.oikeusministerio.fi
www.justitieministeriet.fi

2 Yhdenvertaisuusvaltuutetun tehtävien säädösperusta

Perustuslain 6 §:n mukaan ihmiset ovat yhdenvertaisia lain edessä. Ketään ei saa ilman hyväksyttävää perustetta asettaa eri asemaan sukupuolen, iän, alkuperän, kielen, uskonnon, vakaumuksen, mielipiteen, terveydentilan, vammaisuuden tai muun henkilöön liittyvän syyn perusteella. Pykälässä ilmaistaan paitsi perinteinen vaatimus oikeudellisesta yhdenvertaisuudesta myös ajatus tosiasiallisesta tasa-arvosta.² Perustuslain syrjintäkielto säännös kattaa niin välittömän kuin välillisen syrjinnän. Toisaalta säännös ei estä tosiasiallisen tasa-arvon turvaamiseksi tarpeellista positiivista erityiskohtelua eli tietyn ryhmän asemaa ja olosuhteita parantavia toimia.³ Perustuslain 22 §:ssä säädetään julkinen vallan velvollisuudesta turvata perusoikeuksien ja ihmisoikeuksien toteutuminen.

Yhdenvertaisuuslain (1325/2014) tarkoituksena on edistää yhdenvertaisuutta ja ehkäistä syrjintää sekä tehostaa syrjinnän kohteeksi joutuneen oikeusturvaa. Laissa säädetään sekä syrjinnän kiellosta että eri toimijoiden velvollisuudesta edistää yhdenvertaisuutta.

Yhdenvertaisuusvaltuutetusta annetun lain (1326/2014) 3 §:n mukaan yhdenvertaisuusvaltuutetun tehtävänä on ensinnäkin valvoa yhdenvertaisuuslain noudattamista sekä yleisesti edistää yhdenvertaisuuden toteutumista ja ehkäistä syrjintää. Näiden tehtäviensä hoitamiseksi valtuutettu laatii ja teettää selvityksiä, julkaisee raportteja sekä tekee aloitteita, antaa neuvoja ja lausuntoja, edistää tiedotusta, kasvatusta ja koulutusta, osallistuu eurooppalaiseen ja kansainväliseen yhteistyöhön sekä seuraa toimialallaan Suomen kansainvälisten ihmisoikeusvelvoitteiden noudattamista ja kansallisen lain-säädännön toimivuutta. Yhdenvertaisuuslain 19 §:n mukaan yhdenvertaisuusvaltuutettu voi avustaa syrjinnän uhriksi joutuneita henkilöitä näiden tekemiä syrjintävalituksia tutkittaessa, avustaa yhdenvertaisuuslaissa säädettyjen edistämistoimenpiteiden suunnittelussa, antaa yleisiä suosituksia syrjinnän ehkäisemiseksi ja yhdenvertaisuuden edistämiseksi sekä ryhtyä toimenpiteisiin sovinnon aikaansaamiseksi yhdenvertaisuuslain noudattamista koskevassa asiassa. Valtuutettu voi antaa yksittäistapauksessa perustellun kannanoton yhdenvertaisuuslain vastaisen menettelyn ennaltaehkäisemiseksi taikka sellaisen jatkamisen tai uusimisen estämiseksi, jollei kyse ole työ- tai virkaehtosopimuksen tulkinnasta. Valtuutettu voi viedä asian yhdenvertaisuus- ja tasa-arvolautakunnan käsiteltäväksi yhdenvertaisuuslain 21 §:ssä säädetyissä tilanteissa.

² HE 309/1993 vp, s. 42.

³ HE 309/1993 vp, s. 44.

Toukokuussa 2024 hyväksytyt kaksi tasa-arvoelimiä koskevaa EU-direktiiviä ((EU) 2024/1499⁴ ja (EU) 2024/1500⁵) edellyttävät jäsenvaltioita nimeämään yhden tai useamman elimen käyttämään direktiiveissä säädettyä toimivaltaa. Direktiiveillä on vahvistettu yhdenvertaisuus- ja tasa-arvoelinten toimintaa koskevat vähimmäisvaatimukset, ja niissä on sääntelyä niin tasa-arvo- ja yhdenvertaisuuselinten tehtävistä ja toimivallasta kuin niiden organisaatiosta ja riippumattomuuden ja resurssien turvaamisesta. Direktiivien mukaisiin tasa-arvo- ja yhdenvertaisuuselinten tehtäviin kuuluu paitsi yksittäisten syrjintätapausten käsittelyä ja syrjinnän uhrien neuvontaa ja avustamista, myös tasa-arvoa ja yhdenvertaisuutta edistäviä toimia. Direktiivit on tarkoitettu panna täytäntöön kansallisesti hallituksen esityksessä HE 45/2026 vp ehdotetuilla lainsäädäntömuutoksilla. Direktiivien sisältöä on tarkemmin kuvattu mainitussa hallituksen esityksessä. Yhdenvertaisuusvaltuutettua koskevan kansallisen sääntelyn on pitkälti arvioitu vastaavan nyt täytäntöönpantavissa direktiiveissä edellytettyä. Direktiivien on arvioitu edellyttävän joitakin muutoksia esimerkiksi yhdenvertaisuusvaltuutetun organisaatiota ja tehtäviä koskevaan sääntelyyn.

Jo aiemmin useat tasa-arvoa ja yhdenvertaisuutta koskevat EU-direktiivit ovat edellyttäneet jäsenvaltioita nimeämään yhden tai useamman elimen valvomaan ja edistämään tasa-arvoa, yhdenvertaisuutta ja syrjimättömyyttä.⁶ Yhdenvertaisuusvaltuutetun yhdenvertaisuuslain valvontaan ja yhdenvertaisuuden edistämiseen liittyvät tehtävät ovat perustuneet rodusta tai etnisestä alkuperästä riippumattoman yhdenvertaisen kohtelun periaatteen täytäntöönpanosta annettuun direktiiviin 2000/43/EY eli niin kutsuttuun syrjintädirektiiviin.

Tasa-arvo- ja yhdenvertaisuuselimiä koskevien direktiivien johdantokappaleissa todetaan, että tasa-arvoelinten itsenäisyys ja riippumattomuus on olennaista sen varmistamiseksi, että ne pystyvät hoitamaan tehtävänsä tuloksellisesti.⁷ Tasa-arvoelimiä koskevat direktiivit edellyttävätkin jäsenvaltioita toteuttamaan toimenpiteitä sen varmistamiseksi, että yhdenvertaisuus- ja tasa-arvoelimet ovat riippumattomia ja vapaita ulkoisesta vaikutuksesta, ja että ne pidätyvät pyytämästä tai ottamasta vastaan

⁴ Neuvoston direktiivi (EU) 2024/1499, annettu 7 päivänä toukokuuta 2024, normeista tasa-arvoelimille, jotka toimivat asioissa, jotka koskevat henkilöiden rodusta tai etnisestä alkuperästä riippumatonta yhdenvertaista kohtelua, uskonnosta tai vakaumuksesta, vammaisuudesta, iästä tai seksuaalisesta suuntautumisesta riippumatonta yhdenvertaista kohtelua työssä ja ammatissa ja naisten ja miesten yhdenvertaista kohtelua sosiaaliturvaa koskevista asioista ja tavaroiden ja palvelujen saatavuuden ja tarjonnan osalta sekä direktiivien 2000/43/EY ja 2004/113/EY muuttamisesta.

⁵ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2024/1500, annettu 14 päivänä toukokuuta 2024, tasa-arvoelimiä koskevista normeista naisten ja miesten yhdenvertaiseen kohteluun ja yhtäläisiin mahdollisuuksiin työssä ja ammatissa liittyvissä asioissa sekä direktiivien 2006/54/EY ja 2010/41/EU muuttamisesta.

⁶ Miesten ja naisten yhtäläisten mahdollisuuksien ja yhdenvertaisen kohtelun periaatteen täytäntöönpanosta työhön ja ammattiin liittyvissä asioissa annettu direktiivi 2006/54/EY; miesten ja naisten tasa-arvoisen kohtelun periaatteen soveltamisesta itsenäisiin ammatinharjoittajiin annettu direktiivi 2010/41/EU; rodusta tai etnisestä alkuperästä riippumattoman yhdenvertaisen kohtelun periaatteen täytäntöönpanosta annettu direktiivi 2000/43/EY; ja miesten ja naisten yhdenvertaisen kohtelun periaatteen täytäntöönpanosta tavaroiden ja palvelujen saatavuuden ja tarjonnan alalla annettu direktiivi 2004/113/EY.

⁷ Direktiivi (EU) 2024/1499, johdantokappale 18 ja direktiivi (EU) 2024/1500, johdantokappale 17.

ohjeita hallitukselta tai muulta julkiselta tai yksityiseltä yhteisöltä hoitaessaan tehtäviään ja käyttäessään toimivaltaansa. Yhdenvertaisuusvaltuutettu on yhdenvertaisuusvaltuutetusta annetun lain 1 § 2 momentin mukaisesti itsenäinen ja riippumaton. Valtuutettu on siten ratkaisu- ja muussa toiminnassaan riippumaton muiden tahojen kuten viranomaisten tai eri intressiryhmien samoin kuin ratkaistavana olevan asian osapuolten vaikutuksesta (HE 19/2014 vp, s. 94). Yhdenvertaisuusvaltuutettu päättää itsenäisesti esimerkiksi antamistaan lausunnoista ja niiden sisällöstä.

Yhdenvertaisuus- ja tasa-arvoelimiä koskevat direktiivit edellyttävät jäsenvaltioita talousarviomenettelyjensä mukaisesti varmistamaan, että kullakin yhdenvertaisuus- ja tasa-arvoelimellä on käytettävissään tarvittavat henkilöstö-, tekniset ja taloudelliset resurssit, jotta se voi hoitaa kaikki tehtävänsä ja käyttää kaikkia toimivaltuuksiaan tuloksellisesti niillä aloilla, joita nämä direktiivit koskevat - myös silloin, kun yhdenvertaisuus- ja tasa-arvoelimet ovat osa elimiä, joilla on useita tehtäviä.

Yhdenvertaisuusvaltuutetulla on myös ulkomaalaislaissa (301/2004) sekä säilöön otettujen ulkomaalaisten kohtelusta ja säilöönottoyksiköstä annetussa laissa (116/2002) säädettyjä tehtäviä valvoa maasta poistamisen täytäntöönpanoa. Yhdenvertaisuusvaltuutettu myös vastaa osallistumisesta raja- ja merivartiostoasetuksen 51 artiklan mukaiseen pakkotoimin tapahtuvan palauttamisen valvojen reserviin. Maastapoistamisen valvonnan osalta yhdenvertaisuusvaltuutetun tehtävien taustalla ovat EU:n paluudirektiivi (2008/115/EY) sekä EU:n raja- ja merivartiostoasetus (EU/2019/1896).

Lisäksi valtuutettu toimii kansallisena ihmiskaupparaporttijana ja naisiin kohdistuvan väkivallan raporttijana. Ihmiskaupparaporttijan tehtävä perustuu Euroopan neuvoston yleissopimukseen ihmiskaupan vastaisesta toiminnasta (CETS No. 197) ja EU:n ihmiskauppadirektiiviin (2011/36/EU). Naisiin kohdistuvan väkivallan raporttijan tehtävän kannalta keskeinen kansainvälinen sopimus on naisiin kohdistuvan väkivallan ja perheväkivallan ehkäisemisestä ja torjumisesta tehty Euroopan neuvoston yleissopimus (SopS 53/2015) eli niin kutsuttu Istanbulin sopimus. Suomen saamat kansainväliset suositukset Istanbulin sopimuksen toimeenpanoa arvioivan naisiin kohdistuvan väkivallan ja perheväkivallan torjunnan asiantuntijaryhmältä (GREVIO) olivat yksi naisiin kohdistuvan väkivallan vastaisen raporttijan tehtävän asettamisen perusteista.

Yhdenvertaisuusvaltuutettua koskevan sääntelyn taustalla on siten vahva EU- ja kansainvälisoikeudellinen sääntelypohja. Sääntelypohja ei edellytä sitä, että esimerkiksi yhdenvertaisuusvaltuutettu ja tasa-arvovaltuutettu toimivat erillisinä viranomaisina. Kuitenkin mikäli yhdenvertaisuusvaltuutettu viranomaisena lakkautettaisiin, olisi sen tehtävät siirrettävä jollekin toiselle viranomaiselle. Myös tällöin olisi huolehdittava siitä, että ratkaisu täyttäisi muun muassa yhdenvertaisuus- ja tasa-arvoelimiä koskevien direktiivien vaatimukset valtuutetun tehtävistä ja toimivaltuuksista, organisaatiosta, riippumattomuudesta ja resursseista.

3 Valtuutettujen yhdistämisen ja säästömahdollisuuksien selvittäminen

Pääministeri Petteri Orpon hallituksen hallitusohjelmaan on kirjattu, että erityisvaltuutettujen tehtävät, mahdolliset päällekkäisyydet ja säästömahdollisuudet selvitetään hallituskauden aikana. Yksi tätä hallitusohjelmakirjausta toteuttava hanke oli oikeushallinnon 11 erityisviranomaiselle vuoden 2025 alusta perustettu Oikeushallinnon erityisviranomaiset -virasto, jonka hallintopalveluyksikkö tuottaa hallinnollisia tukipalveluja virastossa sijaitseville viranomaisille, muun muassa kuudelle erityisvaltuutetulle.

Lisäksi oikeusministeriö asetti hallitusohjelmakirjauksen vuoksi 24.10.2024 työryhmän erityisvaltuutettujen tehtävien ja päällekkäisyyksien selvittämiseksi (VN/25256/2024). Työryhmän tuli selvittää yhdenvertaisuusvaltuutetun ja tasa-arvovaltuutetun tehtävien kehittämistä ja yhdistämistä sekä tarkastella samalla vanhusasiavaltuutetun tehtäviä ja asemaa. Tavoitteena oli valtuutettujen työn tehostaminen ja matalan kynnyksen oikeussuojakeinojen saavutettavuuden parantaminen.

Työryhmä julkaisi työnsä päätteeksi keväällä 2025 selvityksen erityisvaltuutettujen tehtävistä ja niiden päällekkäisyyksistä (Erityisvaltuutettujen tehtävät ja niiden päällekkäisyydet: Työryhmän selvitys. Oikeusministeriön julkaisuja, Selvityksiä ja ohjeita 2025:22)⁸. Selvityksessä on tuotu esille valtuutettujen yhdistämistä puoltavia ja vastustavia seikkoja. Työryhmä on myös nostanut esille asioita, joissa yhdenvertaisuus- ja tasa-arvovaltuutettujen toimivallat poikkeavat toisistaan ja joissa olisi mahdollista yhtenäistää valtuutettuja koskevaa sääntelyä. Lisäksi työryhmä havaitsi tehtäviä, joissa valtuutettujen toiminnassa voi yhteistyöllä saada synergiaetuja ilman säädösmuutoksia. Selvityksessä on käsitelty muun muassa valtuutettujen mahdollisen yhdistämisen vaikutuksia resurssien tehokkaampaan hyödyntämiseen ja valtuutettujen työn vaikuttavuuden lisäämiseen. Selvityksessä tuodaan esiin seikkoja, jotka voisivat vahvistua valtuutettujen yhdistämisen kautta, mutta toisaalta myös nykyisen rakenteen pohjalta.

Yhdistämisellä arvioitiin voivan saavuttaa myönteisiä vaikutuksia esimerkiksi siten, että se mahdollistaisi oikeussuojan hakemisen samasta paikasta syrjintäperusteesta riippumatta, mikä voisi edistää asiakkaiden tavoittamista sekä tunnettuutta. Toisaalta selkeyttämistä voitaisiin tehdä myös viestimällä, ja yhdistämisellä voisi olla myös kielteisiä vaikutuksia esimerkiksi tasa-arvovaltuutetun tunnettuudelle.⁹ Yhdistäminen voisi tehdä erityisesti risteävän ja moniperusteisen syrjinnän valvonnasta aiempaa vaikuttavampaa ja parantaa syrjinnän uhrien oikeusturvaa. Yhden yhtenäisen viranomaisen

⁸ Selvitys on saatavilla sähköisesti osoitteessa <https://urn.fi/URN:ISBN:978-952-400-333-9>.

⁹ Erityisvaltuutettujen tehtävät ja niiden päällekkäisyydet: Työryhmän selvitys. Oikeusministeriön julkaisuja, Selvityksiä ja ohjeita 2025:22, s. 62-63.

olisi mahdollista kohdistaa voimavaroja nykyistä paremmin risteävään ja moniperusteiseen syrjintään puuttumiseen ja kehittää siihen uusia toimintatapoja.¹⁰

Yhdistäminen voisi vahvistaa toimintaa valvonnassa sekä neuvonnan ja ohjeistuksen antamisessa sekä mahdollistaisi sisällöllisen toiminnan kokonaisvaltaisemman kehittämisen. Toisaalta yhteistyölle ja yhteiselle edistämistyölle ei ole esteitä nykyisinkään.¹¹ Sukupuolinäkökulma on keskeinen myös tietyissä yhdenvertaisuusvaltuutetun nykyisissä tehtävissä. Yhdistäminen ei toisaalta poistaisi erikoistumisen tarvetta ja esiin tuotiin riski siitä, että yhdistämisen myötä nykyinen syrjintäperustekohtainen erityisosaaminen katoaisi. Huolena on myös esitetty se, että sukupuolten tasa-arvoa, erityisesti työelämässä, koskevat kysymykset saisivat yhdistämisen myötä vähemmän painoarvoa kuin nykyisin.¹²

Valtuutettujen tehtävissä oli löydettävissä synergiaetuja eri toiminnoissa ja esimerkiksi hallinto- ja tukitoiminnot sekä viestintä voitaisiin yhdistää. Toisaalta yhteistyötä ja synergiaa pystytään kehittämään jo nykyisillä. Ottaen huomioon oikeushallinnon erityisviranomaiset-virastoon keskitetyt hallintopalvelut, ei hallintotoimintojen yhdistymisellä arvioitu olevan saavutettavissa merkittävää uutta tehostamismahdollisuutta.¹³

Resurssien osalta selvityksessä todetaan, että valtuutettujen toimistot yhdistämällä ja toimintaa kehittämällä olemassa olevia resursseja voisi olla mahdollista käyttää nykyistä tehokkaammin tehtävämäärän kasvaessa. Toisaalta tehtävien määrä ei vähenisi, vaikka valtuutetut yhdistettäisiin, ja esimerkiksi valvonta-asioiden hoitamiseen tarvittaisiin edelleen sama määrä henkilöstöä kuin nytkin. Käytännössä yhdenvertaisuus- ja tasa-arvovaltuutettujen resursseista suurimman osan vie syrjintätaustien selvittäminen, mitä selvitystyötä valtuutettujen yhdistäminen ei oletettavasti nopeuttaisi olennaisesti. Valtuutettujen yhdistämisen ei arvioitu myöskään tuottavan tehostamisen kautta merkittäviä resurssilisäyksiä valtuutettujen substanssitoimintaan. Merkittävin säästö kolmen valtuutetun yhdistämisestä koituisi siitä, että varsinaisia valtuutettuja olisi kolmen sijasta yksi. Toinen konkreettisesti osoitettava säästö olisi se, jos kolmen eduskuntakertomuksen ja vuosikertomuksen sijaan laadittavaksi tulisi vain yhden valtuutetun kertomukset. Myös tulosohjaus- ja muut resurssien käyttöön liittyvät asiakirjat laadittaisiin vain yhdelle viranomaiselle nykyisten kolmen sijasta, ja internet-sivut olisivat yhteiset. Valtuutettujen toimialakohtaisilla kertomuksilla on toisaalta nähty erittäin suuri arvo tuottaa poliittiseen päätöksentekoon ja lainsäädännön valmisteluun ajankohtaista tietoa yhdenvertaisuus- ja tasa-arvokysymyksistä.¹⁴

¹⁰ Ibid, s. 67-68.

¹¹ Ibid, s. 64-65.

¹² Ibid, s. 66-67.

¹³ Ibid, s. 65-66.

¹⁴ Ibid, s. 68.

Yhdellä viranomaisella olisi nykyisiä kolmea valtuutettua suurempi toimivalta tehdä ratkaisut resursien kohdentamisesta ja toiminnan henkilörakenteesta toimintojen sisällä. Lisäksi yhdistämiselle voitaisiin saada aikaan toimintakyvyltään vahvempi valtuutettu, joka olisi vähemmän haavoittuva. Lisäksi henkilöstön osaamisen ja tehtäväkuvien kehittäminen sekä henkilöstön osaamisen hyödyntäminen monipuolisesti voivat toteutua helpommin suuremmassa toimijassa. Toisaalta kaikkea haavoittuvuutta ei voitaisi poistaa, ja pienemmissä organisaatioissa nähtiin myös etuja esimerkiksi siinä, ettei väliportaan hallintotehtäviä ole.¹⁵

Sosiaali- ja terveysministeriö, opetus- ja kulttuuriministeriö ja työ- ja elinkeinoministeriö jättivät selvitykseen yhteisen lausuman, jossa ne pitävät tärkeänä, että tasa-arvovaltuutettu ja yhdenvertaisuusvaltuutettu jatkavat itsenäisinä toimijoina.

Yhdenvertaisuusvaltuutetun ja tasa-arvovaltuutetun tehtävien yhdistämistä koskevan selvityksen perusteella valtuutettujen tehtävien yhdistämisellä voisi siis olla sekä myönteisiä että kielteisiä vaikutuksia. Keskeisiä myönteisiä vaikutuksia olisivat oikeussuojan saaminen samasta paikasta syrjintäperusteesta riippumatta, mahdollinen toiminnan tehostuminen moniperusteisen syrjinnän tapauksissa, toiminnan kokonaisvaltaisempi kehittäminen sekä suuremmasta viranomaisorganisaatiosta saatavat edut. Riskinä nähtiin erityisesti valtuutettujen toimistoihin keskittyneen erityisosaamisen heikentyminen ja sukupuolten tasa-arvoa koskevien kysymysten painoarvon heikentyminen.

Selvityksessä tarkasteltiin myös eroavaisuuksia valtuutettuja koskevassa sääntelyssä, mukaan lukien toimivaltuuksissa, sekä tarvetta sääntelyn yhdenmukaistamiselle. Valtuutettujen yhdistäminen olisi yksi keino poistaa valtuutettuja koskevan sääntelyn eroavaisuudet. Lisäksi tarkasteltiin sitä, millaisia säädösmuutoksia tarvittaisiin, mikäli valtuutetut yhdistettäisiin. Mahdollisen yhdistämisen tilanteessa varsinaisen valtuutetun lisäksi toimistossa voisi olla muita valtuutettuja, joilla olisi ratkaisuvalltaa, kuten apulaisvaltuutettuja. Tällöin valtuutetulla ja apulaisvaltuutetulla voisi olla erilaiset syvällisen asiantuntemuksen alat.

¹⁵ Ibid, s. 69.